

Geld voor dorp en wijk

Verslag van bijeenkomst over wijk- en dorpsbudget, 6 april 2016

‘We gaan gewoon beginnen’

Elke wijk en elk dorp binnen de gemeente 's-Hertogenbosch krijgt vanaf volgend jaar vrij te besteden geld. Dat voorstel is door allerlei actieve en betrokken inwoners afgelopen woensdag met enthousiasme ontvangen. Tegelijkertijd zijn er nog veel vragen. “Maar dat geeft niet. Misschien moesten we maar gewoon beginnen,” stelde één van de wijkraadsleden tijdens een deelsessie voor.

Perron 3 vol betrokkenen bij het werk in wijken en dorpen.

‘Bewoners aan zet,’ is het devies van het college van B&W. Of, zoals wethouder Jos van Son tijdens de bijeenkomst in Perron 3 zei: “Mensen in dorpen en wijken zijn capabel genoeg om inbreng te hebben bij besteding van gelden”. En dus worden diverse bestaande geldpotjes, zoals BIG en het Wijkspoorpuntenbudget samengevoegd tot één wijk- en dorpsbudget. Daarin zit voor 2017 € 675.520.

Tijdens de avond discussieerden ongeveer 120 vertegenwoordigers van wijken en dorpen over de vraag hoe het besteden van het geld georganiseerd kan worden.

Weinig regels

De gemeente wil zo min mogelijk regels en procedures rond de besteding van de wijk- en dorpsbudgetten. Er valt vanzelfsprekend niet aan te ontkomen dat er wel het een en ander moet worden geregeld. De uitgangspunten op een rijtje.

- Het geld kan aan bijna alles worden besteed: sociale projecten, projecten in het kader van veiligheid of projecten die de inrichting van het openbare gebied betreffen – het mag allemaal. Zolang het maar niet in strijd is met de wet.
- Aanvragers zijn verantwoordelijk voor een goede boekhouding. Bij kleine projecten, tot € 5.000, controleert de gemeente die administratie steekproefsgewijs. Bij andere projecten is een verantwoording over de uitgaven verplicht.
- Een aanvraag gaat eenvoudig en digitaal, via de website van de gemeente.
- Wijken en dorpen besluiten zelf welke aanvragen worden gehonoreerd. Hoe dat gebeurt, is nog niet bekend en was een belangrijk onderwerp tijdens de bijeenkomst.

Voor iedereen in jouw wijk

Wijk&Dorpsbudget 's-Hertogenbosch

Verdeling per wijk

Bedragen zijn een indicatie

Binnenstad	€ 56270,-
De Grote Wielen	€ 35194,-
Empel	€ 28912,-
Engelen	€ 25939,-
Graafsepoort	€ 62012,-
Maaspoort	€ 75590,-
Muntel/Vliert	€ 32424,-
Noord	€ 86399,-
Nuland	€ 19184,-
Rosmalen Noord	€ 55933,-
Rosmalen Zuid	€ 41206,-
Vinkel	€ 10808,-
West	€ 91195,-
Zuidoost	€ 54379,-
Totaal budget	€ 675.520

1 januari 2017

Bewoners zelf aan de slag voor hun buurt, wijk of dorp

FYSIEK VEILIG
ECONOMISCH
SOCIAAL

Zo gaat het verder

Met een dikke stapel flip-over vellen togen wethouders Jos van Son en Paul Kagie woensdagavond naar huis. Ze gaan zich buigen over de inbreng van de deelnemers aan de avond.

De verwachting is dat er komend najaar tijdens een vervolgbijeenkomst een verdere uitwerking wordt gepresenteerd. Dan moeten concrete afspraken worden gemaakt, zodat het wijk- en dorpsbudget vanaf 2017 een feit is.

Bewoners overtuigen elkaar

“Het is een hele uitdaging,” vatte wethouder Paul Kagie aan het slot van de avond de discussies in de diverse zaaltjes van Perron 3 in Rosmalen samen. De wethouder somde een flinke reeks vragen op waar de deelnemers aan de mini-conferentie mee stoeien. Maar hij stelde tevreden vast dat het idee van het nieuwe budget breed wordt gedragen.

Wat vooral aanspreekt, zo bleek tijdens de workshops, is dat bewoners zelf initiatieven ontplooiën én ook verantwoordelijk zijn voor het draagvlak. “Bewoners moeten elkaar overtuigen. De gemeente neemt in 95 procent van de gevallen besluiten van de wijken en dorpen over,” beloofde Kagie.

Afspiegeling

Maar hoe komt zo’n besluit tot stand? Wie gaat in wijken en dorpen geld toekennen of weigeren? Dit bleek zo ongeveer de belangrijkste vraag tijdens de avond. Zoals één van de deelnemers opmerkte: “Het is goed als elke wijk een commissie heeft die aanvragen beoordeelt. Maar zo’n groep moet een redelijke afspiegeling van de wijk zijn. Hoe krijgen we dat voor elkaar? En hoe garanderen we een objectieve afweging? Ik ben dol op muziek en zou om die reden geneigd kunnen zijn een aanvraag

van een muziekactiviteit positiever te beoordelen dan van een fotoclub.”

En dan is er nog de afweging van belangen. “Hartstikke leuk als 90 procent van een wijk voor een nieuwe speelplek is, maar als alle tegenstanders tegenover die locatie wonen... Die weerstand kun je toch niet negeren?” Het is een dilemma dat bij bijna alle wijk- en dorpsraden nu ook al bekend is, bleek tijdens de avond. Zoals een bestuurslid van zo’n raad zei: “Uiteindelijk blijkt het meestal goed uit te pakken als je met elkaar in gesprek gaat. Zet voor- en tegenstanders bij elkaar en vraag ze oplossingen te vinden voor elkaars bezwaren.”

In gesprek

Er kwamen nog meer vragen voorbij. Wat als er geen initiatieven zijn? Of als er juist te veel zijn? Mag dan gebruik worden gemaakt van het geld van een

stadsdeel waar geld overblijft? Wat is de rol van de wijkmanagers? Is er een systeem te bedenken waarbij afwegingen objectief kunnen worden gemaakt? En als er nou eens geen belangstelling is om in zo’n beoordelingscommissie te gaan zitten? Moet die commissie een onderdeel van de wijk- of dorpsraad zijn of juist niet?

Ondanks deze en andere nog niet beantwoorde vragen was er sprake van een grote eensgezindheid over de instelling van het budget zelf. “De kracht van het hele idee is dat mensen met elkaar in gesprek gaan. Dat ze het met elkaar moeten regelen,” vatte één van de aanwezigen zijn mening samen. Kagie, tijdens zijn afsluiting van de avond: “Juist daarom moeten we de spelregels zo beperkt mogelijk maken. En misschien moesten gemeente en bewoners maar gewoon gaan beginnen.”

In kleine groepjes gingen de deelnemers aan de conferentie met elkaar in gesprek.